

Litten Hansen (VS):

Når jeg brokkede mig over, at VS ikke havde fået svar på de spørgsmål, vi havde stillet gennem retsudvalget, var det faktisk, fordi nogle af de spørgsmål havde betydning for vores stillingtagen til det forslag, som nu foreligger, bl. a. spørgsmål 2, som lyder sådan: hvis en beskikket forsvarer i en sag angående statens sikkerhed, hhv. sager vedrørende kap. 12 og 13 i straffeloven, røber hemmeligheder, han har fået kendskab til under hvervets udførelse, kan han straffes efter straffelovens § 152 og endda eventuelt fratages sin ret til at virke som beskikket forsvarer, efter straffelovens § 78, stk. 2. Med hvilken begrundelse anses disse sanktionsmuligheder for så utilstrækkelige, at det skulle kunne motivere forslaget om at give mulighed for på forhånd at udelukke forsvareren fra sagen?

Det er et spørgsmål, som vi finder aldeles relevant i forbindelse med vores bedømmelse af det reviderede forslag til ændring af retsplejeloven, fordi vi stadig væk ikke mener at have fået en tilstrækkelig præcisering af, i hvilke tilfælde en sådan forsvarer kan udelukkes fra sagsbehandling. Vi har jo altså nogle eksempler, som i hvert fald, også efter den præcisering, man angiver at have givet med det nye forslag, ligger på kanten af, hvad man kan forvente kunne motivere et sådant afslag.

Derfor vil vi gerne se nogle eksempler, helt konkret have at vide, hvad det er for sager. Vi mener ikke, at kap. 12 og 13 er en tilstrækkelig præcisering til at tilfredsstille os i hvert fald; det er alt for omfattende.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om dyreforsøg.

(Lovforslag nr. L 38. Fremsat 19/10 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Hjortnæs (S):

Det er vel ganske tilfældigt, at vi behandler et menneskevenligt forslag og et dyrevenligt forslag umiddelbart efter hinanden. Alligevel er det jo ikke helt uinteressant, om de præmisser, man lægger til grund for sin behandling af det ene forslag, vil være de samme præmisser, som man lægger til grund for sin behandling af det andet forslag.

I socialdemokratiet har vi jo, hver gang dyreværnslovgivningen har været sat til debat, givet udtryk for, at vi ikke anser det for muligt at forbyde dyreforsøg, men at vi naturligvis skal have en kontrol med dem, dog således at kontrollen ikke får karakter af en egentlig forskningsstyring.

Jeg vil gentage, hvad jeg tidligere har sagt i den forbindelse, nemlig at styringen af forskningen fortsat må være placeret i de statslige forskningsråd, og den udvidelse af kontrollen med dyreforsøgene, som dette lovforslag indebærer, indskrænker på ingen måde forskningsrådenes kompetence.

Selv om jeg ikke tror på, at forskerne unødvendigt udsætter dyrene for lidelser, og selv om jeg således har tillid til forskernes holdning, er der utvivlsomt et psykologisk behov for at styrke garantien for, at dyreforsøg foregår i fuld overensstemmelse med gældende etiske regler.

Jeg synes, justitsministeren har haft en heldig hånd. Den afvejning af to forskellige hensyn, der jo må foretages i denne sag, er en meget vanskelig opgave. Men det forekommer mig, at ministeren har fundet en rimelig og fornuftig balance mellem de to hensyn, og jeg håber meget, at ministeren vil høste anerkendelse også hos de personer og organisationer, der er særlig engageret i denne problemstilling.

Om selve lovforslaget skal jeg kun sige, at jeg er ganske enig med ministeren, når han i bemærkningerne til lovforslaget fremhæver det hensigtsmæssige i at samle kontrollen i ét organ. Jeg vil også gerne sige, at jeg betragter det som et meget stort fremskridt, at kontrollen udbygges med hensyn til at meddele pålæg vedrørende dyrs anvendelse, opstaldning og pasning, og at der gives kontrolorganet en besigtigelseskompetence.

Der er naturligvis elementer i lovforslaget, som bør overvejes under udvalgsarbejdet. F. eks. er det nok væsentligt at få afklaret, i hvilken udstrækning vævskulturforsøg kan erstatte egentlige dyreforsøg, og hvilke økonomi-